

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/57/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822010097
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7822010097.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a Ing. JUDr. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28. júla 2022, v trestnej veci proti U. M., obžalovaného pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 27.5.2022 sp. zn. 3T/35/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d), písm. e), písm. f), ods.2 Tr.por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o uložení trestu a vo výrokoch o náhrade škody.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. obžalovanému U. M., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom L. XX, t.č. bytom L. XX, okres C., podľa § 219 ods.2 Tr.zák., § 38 ods.2, ods.3 Tr.zák., § 36 písm. l) Tr.zák. s použitím § 56 ods.1 Tr.zák. ukladá peňažný trest vo výmere 300,- EUR (tristo eur).

Podľa § 57 ods.3 Tr.zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd mu ukladá náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) mesiaca.

Podľa § 288 ods.1 Tr.por. súd poškodeného Y. Y., nar. X.X.XXXX v C., bytom C., X. XXXX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava rozsudkom zo dňa 27. mája 2022 sp. zn. 3T/35/2022 uznal obžalovaného U. M. vinným, a to v prvom skutku napadnutého rozsudku prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 357/2021 Z. z. a v druhom skutku napadnutého rozsudku prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zákona č. 357/2021 Z. z., ktorého sa mal dopustiť tak, že

- 1) že dňa 06.03.2022 v popoludňajších hodinách v Rožňave, na chodníku v Poschovej záhrade, našiel doklady Y. Y., medzi nimi aj platobnú kartu G. F. č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, ktorú si ponechal;
- 2) že dňa 06.03.2022 v popoludňajších hodinách v Rožňave neoprávnenou obstaranou platobnou kartou G. F., č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, majiteľa Y. Y., uskutočnil v prevádzkach Tabak, Tesco, Synoptip, najmenej štyri bezkontaktné platby v hodnote 27,49 € ku škode Y. Y..

Okresný súd, ako súd prvého stupňa, mu za to uložil podľa § 219 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., 38 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. 1) Tr.

zák. a na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. h) Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienične odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Okresný súd zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť uhradiť spôsobenú škodu poškodenému Y. Y., nar. XX.XX.XXXX v C., bytom C., X. XXXX/XX, vo výške 27,49 € (dvadsaťsedem eur a štyridsaťdeväť centov) podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného Y. Y., so zvyškom jeho nároku na náhradu spôsobenej škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok, obžalovaný do zápisnice zahlásil odvolanie, ktoré následne prostredníctvom svojho obhajcu písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch obžalovaný v prvom rade uviedol, že podľa jeho názoru sa súd náležite nevysporiadal so všetkými právne významnými okolnosťami majúcimi dopad na výrok o treste a pri rozhodovaní o náhrade spôsobenej škody. Predovšetkým dostatočne nezohľadnil jeho obranu prezentovanú obhajcom, keď nesprávne vyhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, čo je potrebné považovať za kvalitatívne vyšší stupeň priznania a zároveň prejavil aj úprimnú ľútosť a snahu odškodniť poškodeného, čo ale bolo zmarené výlučne tým, že sa poškodený bez vážneho dôvodu hlavného pojednávania nezúčastnil. Na hlavnom pojednávaní bol pripravený nahradiť spôsobenú škodu, a to priamo v hotovosti po ozrejmí, komu vlastne vznikla škoda, teda či poškodenému ako fyzickej osobe, či jeho obchodnej spoločnosti.

Pokiaľ ide o otázku trestu obžalovaný poukázal na skutočnosť, že sa k trestnej činnosti kladenej mu za vinu v celom rozsahu priznal, nesprávnosť svojho protiprávneho konania úprimne oľutoval a nemožno opomenúť ani skutočnosť, že poškodený stratil svoje doklady, vrátane svojej bankovej karty. Teda v dôsledku určitej ľahkovážnosti poškodeného, ktorý stratil svoje doklady, vrátane svojej bankovej karty, došlo z jeho strany k neuvážanému protiprávnemu konaniu, ktorého nesprávnosť si v plnej miere uvedomuje. Napokon by nemalo zostať nepovšimnuté, že nemal snahu nejako sa výrazne bezdôvodne obohatiť, veď predmetnou bankovou kartou zaplatil za tovar len v nepatrnej výške, o čom svedčí aj výška spôsobenej škody, ani nie v sume 28 € a nad uvedenú čiastku nemal úmysel použiť bankovú kartu.

Napokon súd dostatočne nezohľadnil ani skutočnosť, že sa na jeho osobu hľadí akoby trestne stíhaný nebol, veď odsúdenie Okresným súdom vo Vsetíne je už dávno zahladené aj v zmysle Trestného zákona Slovenskej republiky, a preto k nemu v tejto súvislosti nie je možné prihliadať, minimálne pre fikciu zahľadania.

Obžalovaný ďalej vyslovil rozhodný nesúhlas s hodnotením súdu, keď mu bola ako priťažujúca okolnosť prirátaná okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zák., teda že sa dopustil viacerých trestných činov, keďže sa dopustil len jediného trestného činu, a to prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, 2 Tr. zák. Z uvedeného dôvodu preto súd nemal ukladať úhrnný trest, keďže pre jeho uloženie neboli splnené zákonom predpokladané podmienky v zmysle ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák.

Súd uloženie trestu odňatia slobody odôvodnil predovšetkým tým, že proti jeho osobe je vedené trestné stíhanie aj v inej trestnej veci, táto skutočnosť nemôže byť braná v jeho neprospech, lebo až v prípade uznania viny bude môcť súd túto skutočnosť zohľadňovať v tom druhom trestnom konaní.

Pokiaľ ide o otázku náhrady škody obžalovaný uviedol, že sa v trestnom konaní vôbec nevenovala žiadna pozornosť otázke, kto je vlastne poškodeným subjektom v tomto trestnom konaní. Podľa jeho názoru nie je správny názor, ak sa zamieňa právna subjektivita Y. Y. a obchodnej spoločnosti Y. s. r. o., bez ohľadu na to, že jej jediným spoločníkom a konateľom je práve poškodený Y. Y.. Ide totiž o dva samostatné subjekty práva, ktoré sa odlišujú svojimi identifikačnými znakmi.

V podstate je možné súhlasiť, že právnická osoba ako taká, sama o sebe konať nemôže, môže konať výlučne prostredníctvom na to určených osôb, konkrétne svojich štatutárnych zástupcov. Skutočnosť, že poškodený Y. Y. môže konať v mene spoločnosti Y. s. r. o., v žiadnom prípade neznamená, že škoda bola pôsobená jemu osobne. Keďže poškodený neuviedol jasne, či sa k trestnému konaniu ako

poškodený pripája vo svojom mene alebo v mene uvedenej obchodnej spoločnosti a táto otázka doposiaľ nebola jednoznačne ustálená, toto všetko bránilo súdu s konečnou platnosťou pozitívne rozhodnúť o uplatnenom nároku na náhradu spôsobenej škody.

V tomto smere poukázal aj na platnú právnu úpravu v zmysle ustanovenia § 46 ods. 3 Tr. por., bez ohľadu na to, že aj keď nepochybne bola spôsobená škoda v zjavne nepatrnej výške, nemožno to bagatelizovať a je potrebné jednoznačne zisťovať, komu skutočne vznikla škoda. Preto pokiaľ poškodený Y. Y. sa mienil platne a účinne pripojiť k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody v mene svojej obchodnej spoločnosti, mal tento svoj prejav nielen vlastnoručne podpísať, ale svoj vlastnoručný podpis mal pripojiť k napísanému alebo vytlačenému obchodnému menu, čo sa ale nestalo.

So zreteľom na vyššie uvedené preto obžalovaný navrhol, aby odvolací súd vyhovel jeho odvolaniu a podľa § 321 ods. 1 písm. a, b, c, d, e f/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste a vo výrokoch o náhrade škody a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol rozsudkom tak, že ohľadne trestu mu uloží samostatný trest povinnej práce a o výroku o náhrade spôsobenej škody rozhodne tak, že poškodeného odkáže s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces. Na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom prostredníctvom obhajcu uviedol, že má úspory a navyše pracuje brigádnicke, preto nie je možné vylúčiť aj prípadné uloženie peňažného trestu.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil že odvolanie obžalovaného je v celom rozsahu dôvodné.

Z obsahu trestného spisu odvolací súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Zároveň v súlade s ustanovením § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. kladne prehlásil, že rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu a bola mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a mohol sa s ním radiť o spôsobe obhajoby, že rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, že bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za prečin, ktorý je mu kladený za vinu a že sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky.

Na základe uvedených prehlásení, okresný súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. por. prijal jeho vyhlásenia a zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. rozhodol o tom, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal k spáchaniu skutkov sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Vina obžalovaného nepochybne vyplýva z jeho samotnej výpovede z prípravného konania, počas ktorej sa k spáchaniu skutkov, ktoré mu boli kladené za vinu v celom rozsahu priznal a spáchanie skutku popísal tak, ako je to uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Obžalovaný navyše svoj čin úprimne oľutoval a prisľúbil, že sa to viac opakovať nebude a na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom bol pripravený spôsobenú škodu poškodenému priamo v hotovosti uhradiť. K náhrade škody nemohlo ale dôjsť z dôvodu neprítomnosti poškodeného na tomto úkone trestného konania.

Keďže priznanie obžalovaného bolo v súlade aj s obsahom ostatných dôkazov obsiahnutých v trestnom spise, nepochybil okresný súd pokiaľ konanie obžalovaného právne posúdil ako konanie spáchané v priamom úmysle, naplňajúce znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, ktorý platobný prostriedok, ktorý sa dostal do jeho moci nálezom, následne neoprávnene použil. Obžalovaný tak svojím protiprávnym konaním naplnil všetky pojmové znaky prečinu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Odvolací súd na rozdiel od okresného súdu sa nestotožnil s vysloveným právnym názorom, že obžalovaný svojím protiprávnym konaním naplnil znaky dvoch samostatných prečinov, a preto je potrebné túto skutočnosť posúdiť aj priznaním príťažujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zák., ako spáchanie viacerých trestných činov, čo sa následne odzrkadlilo v aplikácii ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák. o ukladaní úhrnného trestu.

V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na právnu úpravu ohľadne skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., a to v zmysle platnej právnej úpravy v čase spáchania žalovaného protiprávneho konania.

Pred novelou Trestného zákona, a to zák. č. 357/2021 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť dňom 1.1.2022, konanie akého sa dopustil obžalovaný napĺňalo len znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. Až novelou Trestného zákona, ako je to vyššie uvedené, nepochybne protiprávne konanie obžalovaného naplnilo pojmové znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., kde nálezom a prisvojením si platobnej karty naplnil znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. a tým, že túto aj neoprávnené použil, naplnil tým pojmové znaky prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zák.. Keďže spáchania druhého skutku by nebolo možné bez toho, aby si zaobstaral iným spôsobom platobný prostriedok a tento neoprávnené použil, došlo tak len k vygradovaniu protiprávneho konania, čo v žiadnom prípade nie je možné z pohľadu teórie práva považovať za spáchanie ďalšieho trestného činu, ktorý by napĺňal znaky iného trestného činu.

Preto je možnérobiť záver, že konanie obžalovaného naplnilo znaky len jedného prečinu, a to neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., teda potom, čo niektorým zo spôsobov uvedených v odseku jedna prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku platobný prostriedok získal, tento platobný prostriedok aj neoprávnené použil, teda naplnil znaky len jedného trestného činu a nie viacerých trestných činov. Preto pri teraz posudzovanom protiprávnom konaní obžalovaného neprichádzalo do úvahy použitie ustanovenia o ukladaní úhrnného trestu a ani aplikácia ustanovenia o aplikácii príťažujúcej okolnosti v zmysle ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zák.

Vyššie uvádzané pochybenie okresného súdu nebránilo nijako v postupe, aby odvolací súd na odvolanie obžalovaného mohol sám vo veci rozhodnúť. Po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o uloženom treste, odvolací súd vzhľadom na osobu obžalovaného, na ktorého je možné hľadieť ako na osobu doposiaľ netrestanú, ktorý nesprávnosť svojho protiprávneho konania úprimne oľutoval, navyše pred súdom urobil vyhlásenie o vine a bol ochotný aj osobne spôsobenú škodu poškodenému uhradiť, tak odvolací súd dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu z dôvodu individuálnej prevýchovy, ako aj generálnej prevencie, keďže obžalovaný sa neoprávneným spôsobom v podstate len nepatrným spôsobom obohatil, že na dosiahnutie jeho nápravy bude postačovať uloženie peňažného trestu, uloženého na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a pre prípad, že by odsúdený úmyselne maril výkon tohto trestu, bol mu uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere jedného mesiaca.

Okresný súd jednoznačne pochybil, keď pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na náhradu škody sa dôsledne nezaoberal otázkou zisťovania poškodeného subjektu, keď na podklade doposiaľ vykonaného dokazovania skutočne existuje dostatok dôkazov, že neoprávnené platby obžalovaným za pomoci bankovej karty boli uskutočnené platobnou kartou spoločnosti Y. s.r.o., ktorej jediným vlastníkom a konateľom je fyzická osoba Y. Y..

Preto odvolací súd na odvolanie obžalovaného zrušil výroky o náhrade škody vo výroku napadnutého rozsudku a poškodeného Y. Y. s jeho nárokom na náhradu škody v celom rozsahu odkázal na civilný proces, pokiaľ obžalovaný mimosúdnou cestou, tak ako to chcel urobiť už na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, spôsobenú škodu právnickej osobe, resp. samotnému poškodenému Y. Y.. dobrovoľne neuhradí.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.